

การภาวนา พระเจ้าทรงประทับอยู่ในทุกสิ่ง

บทนำ

ความสำนึกเรื่องพระเจ้าประทับอยู่ในทุกสิ่งเป็นเรื่องที่สำคัญต่อการภาวนาของเรา เด็กของเราควรได้รับการฝึกอบรมและให้ได้สัมผัสพระเจ้าในทุกๆ กรณีของชีวิต ในทุกสิ่งที่เขาเห็น ในทุกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เป็นต้นในตัวบุคคลต่างๆ ที่เขาพบเห็น

ความสำนึกเช่นนี้ก่อนอื่นจะต้องได้รับการปลูกฝังจากครอบครัว ปู่ย่าตายาย จากโรงเรียนโดยครูคำสอน จากทางวัดคือบรรดาพระสงฆ์นักบวชต่างๆ

ตัวอย่างของครอบครัวหนึ่งที่อยู่ในบรรยากาศแห่งความรักและศรัทธาต่อพระเจ้าอย่างแท้จริงไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นในบ้าน ทั้งพ่อและแม่จะสวดภาวนาอยู่เสมอ ครั้งหนึ่งมาพายุพัดแรงและฝนก็ตกหนัก แลมีฟ้าร้องและฟ้าผ่าอย่างน่ากลัว เด็กคนนั้นเห็นแม่ของเขาใช้น้ำเสกพรหมไปข้างนอกแล้วบอกกับเขาว่าไม่ต้องกลัวพระเจ้าทรงคุ้มครองบ้านของเรา เวลากินข้าวก็สวด ก่อนนอนก็สวดพร้อมกันเวลามีใครไม่สบายพ่อและแม่ก็จะพาลูกสวดภาวนาเวลามีข่าวดีๆ พ่อแม่ก็จะให้สวดขอบพระคุณพระเจ้า

การให้การอบรมเด็กๆ ของเรา

เด็กๆ ควรได้รับการฝึกอบรมให้รู้สึกถึงการประทับอยู่ของพระเจ้าในชีวิตของเรา ต้องให้เขาเกิดความรับรู้ที่พระเจ้าทรงรักเขาโดยผ่านทางบุคคลต่างๆ การให้เกิดสำนึกเช่นนี้ไม่เพียงแต่ให้เด็กๆ เกิดความรู้สึกสำนึกในบุญคุณของพระเจ้าและขอบพระคุณพระเจ้าหรือสรรเสริญพระเจ้าเท่านั้น แต่การฝึกอบรมเช่นนี้จะทำให้เด็กๆ เกิดความรักตนเอง ที่เขารักตนเองเพราะเขาสำนึกว่าพระเจ้าทรงรักเขา ผลที่จะเกิดต่อไปคือเขาจะต้องใช้ชีวิตที่พระเจ้าให้ หรือพระพรที่พระเจ้าประทานให้อย่างรู้คุณค่าและหาทางตอบแทนพระคุณของพระองค์ด้วยวิธีใดวิธีหนึ่ง

ตัวอย่างในการสร้างจิตสำนึกนี้กับเด็กๆ ของเรา

ถ้าเด็กๆ ของเราสามารถทำอะไรได้ประสบผลสำเร็จ แทนที่เราจะชมเชยยกย่องเขาตามปกติแล้วเราควรที่จะสอนเขาให้รู้จักขอบพระคุณพระเจ้าที่ได้ประทานโอกาสให้เขาได้แสดงความสามารถ ครูอาจจะใช้พระคัมภีร์คำภาวนาของแม่พระในลูกา 1:46;49 ให้เขาภาวนา “วิญญูณข้าพเจ้าประกาศ

ความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า...พระเจ้าผู้ทรงสรรพานุภาพทรงกระทำกิจการยิ่งใหญ่สำหรับข้าพเจ้า” คือการ
สอนให้เรามีใจสุขภาพและถวายเป็นความดีหรือความสำเร็จให้พระเจ้า

เมื่อเผชิญกับความยากลำบากหรือความทุกข์เราควรให้กำลังใจเด็กๆ ของเรา ว่าพระเจ้าทรงเป็น
ที่หลบภัยของเรา พระเจ้าทรงเป็นที่พึ่งของเรา ให้เราไว้วางใจในความรักของพระองค์

ดังนั้นไม่ว่าจะเป็นความสำเร็จ ความสามารถ ความคาดหวัง ความใฝ่ฝันในชีวิต ทุกกรณีนำเรา
ให้เข้าหาพระเจ้าด้วยการภาวนาได้ทั้งนั้น หน้าที่ของเราคือช่วยเด็กๆ ของเราให้สามารถภาวนาได้อย่าง
มีสำนึกในทุกกรณีในชีวิต บทสวดที่ 139 สะท้อนให้เห็นถึงความจริงในเรื่องนี้(ให้อ่าน)

การประทับอยู่ของพระเจ้าในสิ่งต่างๆ

เด็กๆ ในสังคมปัจจุบันยังที่อยู่ในสังคมที่เจริญแล้วเติบโตขึ้นมาพร้อมกับสภาพแวดล้อมที่พร้อม
ไปด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ทั้งสิ่งของทางธรรมชาติและสิ่งผลิตจากเทคโนโลยีสมัยใหม่ต่างๆ
เราเองจะต้องสอนเขาให้รู้จักชื่นชมกับสิ่งต่างๆ เหล่านี้และรู้จักใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดตามชนิดของมัน
และให้เด็กๆ มองสิ่งของต่างๆ นั้นว่าเป็นเครื่องหมายที่แสดงให้เห็นถึงความรักและความดีงามของ
พระเจ้า เราไม่เพียงแต่ให้เขาได้เปิดจิตใจและสติปัญญาต่อการประทับอยู่ของพระองค์ในสิ่งต่างๆ
เหล่านั้นเท่านั้น แต่เราต้องให้เขามีทัศนคติที่เคารพต่อสิ่งสร้างทุกๆ อย่าง ทั้งสภาพแวดล้อม ธรรมชาติ
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีต่างๆ

มีครูคำสอนท่านหนึ่งพยายามสอนแบบนี้ให้ลูกศิษย์ของเขา เขาใช้เวลาตลอดชีวิตของเขาเพื่อ
ช่วยให้พ่อแม่ของเด็กๆ และเพื่อนครูคำสอน ให้ช่วยเด็กๆ สำนึกถึงการประทับอยู่ของพระเจ้าในทุกสิ่ง
ทุกอย่างนี้ เธอได้ยกตัวอย่างเช่น ขณะที่เฝ้ามองดูพระอาทิตย์ขึ้นหรือตกกับเด็กๆ หรือดูดอกไม้ที่
สวยงามก็ให้เราสรรเสริญและขอบพระคุณพระเจ้าพร้อมกันกับเด็กๆ เช่นเดียวกันกับวัยรุ่นที่ฟังกับ
เทคโนโลยีสมัยใหม่ ไม่ว่าจะเป็นเพลงหรือเกมต่างๆ สิ่งต่างๆ เหล่านี้เป็นผลงานของพระเจ้าโดยผ่าน
ทางการสร้างสรรค์ของนักคิดและประทานวิสดูต่างๆ ให้เขาได้ผลิตสิ่งดีๆ ขึ้นมาให้เราได้ใช้ แม้แต่ขณะนี้
เราก็สามารถให้เด็กได้มองสิ่งต่างๆ รอบห้องเราก็จะเห็นเครื่องหมายแห่งความรักของพระเจ้าอยู่
ล้อมรอบตัวของเรา

ธรรมเนียมปฏิบัติอย่างหนึ่งของเราคาทอลิกคือ การทำพิธีเสกหรืออวยพรสิ่งของต่างๆ เช่น
การอวยพรรูปพระ สายประคำ ไม้กางเขน หนังสือ รถยนต์ เราอาจจะให้เด็กๆ นำสิ่งของที่เขามีมาให้เรา

อวยพรให้ก็ได้ ในพิธีไหว้ครูประจำปีของโรงเรียนมีการเสกหนังสือ บางโรงเรียนมีพิธีเสกห้องเรียนและอวยพรนักเรียนตามห้อง ในโอกาสเปิดปีการศึกษาหรือในวันฉลองคริสต์มาส การทำเช่นนี้เป็นการสร้างจิตสำนึกและการถวายสิ่งต่างๆ เหล่านั้นให้อยู่ในความคุ้มครองดูแลของพระเจ้า และเตือนสติเด็กๆ “ที่นี่ สิ่งนี้พระเจ้าประทับอยู่นะ”

การสวดภาวนาก่อนและหลังการทานอาหาร ก่อนและหลังการเรียนและการทำกิจการต่างๆ ก่อนและหลังการเดินทาง เป็นการปลุกจิตสำนึกแห่งการประทับอยู่ของพระเจ้าที่น่าจดจำทั้งสิ้น เราควรให้เด็กๆ ของเราผลัดกันเป็นผู้สวดโดยฝึกให้เขาได้รู้จักและคุ้นเคยกับการภาวนาจากใจ บางครอบครัวเขียนบทภาวนาก่อนและหลังอาหารติดไว้ที่โต๊ะอาหารหรือที่ตู้เย็น

พระเจ้าประทับอยู่ในตัวบุคคล

การสร้างจิตสำนึกให้เด็กๆ มองเห็นพระเจ้าในตัวบุคคลนั้น เราสามารถใช้การอวยพรหรือคำอวยพรแก่กันและกัน เช่น ขอพระเจ้าอวยพร ขอพระเจ้าคุ้มครอง ฯลฯ ซึ่งสามารถทำได้ทุกคนและทุกเวลา พ่อแม่ให้พรลูก ลูกขอพรให้พ่อแม่ ครูอวยพรให้ลูกศิษย์ ลูกศิษย์ขอพรให้ครู เพื่อนอวยพรเพื่อน ฯลฯ

เด็กๆ ที่กำลังเรียนรู้เรื่องพระบัญญัติและเรื่องความสุขแท้จริงนั้นเป็นโอกาสดีที่ครูจะยกตัวอย่างบุคคลที่ดำเนินชีวิตอย่างดีตามหลักคำสอนนั้นๆ ชีวิตของคนดีทำให้เด็กมองเห็นพระเจ้าในตัวบุคคลนั้น

อีกวิธีการหนึ่งที่เราสามารถสร้างจิตสำนึกนี้ได้ก็คือ การสอนเด็กๆ ให้ภาวนาให้ผู้อื่น บุคคลที่กำลังเดือดร้อน บุคคลที่กำลังมีความต้องการคำภาวนาในโอกาสต่างๆ ในการภาวนาเพื่อมวลชน เราอาจจะบอกเด็กๆ ว่าวันนี้เราคิดถึงใครเป็นพิเศษไหม ถ้าคิดถึงให้เราสวดภาวนาเพื่อคนๆ นั้น หรือวันนี้มีใครไม่สบายหรือเปล่า ถ้ามีให้เราภาวนาให้ หรือมีการสอบ การแข่งขันกีฬา เราสามารถชวนเด็กๆ สวดในทุกโอกาส ทั้งยามสุขและยามทุกข์

พระเจ้าประทับอยู่ในพระศาสนจักร

วัดเป็นสัญลักษณ์ที่สำคัญของการประทับอยู่ของพระเจ้า เรามักจะเรียกวัดว่าเป็นบ้านของพระเจ้า ดังนั้นการพาเด็กๆ มาสวดภาวนาในวัดหรือการมาสวดภาวนาต่อหน้าตู้ศีลมหาสนิทจึงเป็นการ

สร้างจิตสำนึกที่น่ากระทำอย่างยิ่ง นอกจากนั้นพระเจ้ายังคงประทับอยู่ในพิธีกรรมทุกๆ อย่าง เป็นต้น
ในศีลศักดิ์สิทธิ์ทั้งเจ็ดประการ โดยที่เราสัมผัสพระเจ้าโดยผ่านทางสัญลักษณ์หรือสิ่งของที่ใช้ในการ
โปรดศีลศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ เหล่านี้

ศีลศักดิ์สิทธิ์เป็นหนทางสำคัญที่ช่วยเปิดความคิดและจิตใจของเด็กได้สัมผัสกับการประทับอยู่
ของพระเจ้าในตัวของพวกเขาเองและในตัวของผู้อื่นเช่นกัน รวมทั้งในสัญลักษณ์ที่ใช้ เช่น แผ่นปัง น้ำ
ไฟ น้ำมัน ลมหายใจ ลมและท่าทางต่างๆ ดังนั้นการเตรียมเด็กๆ ของเราเพื่อการรับศีลศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ
จึงเป็นช่วงเวลาที่สำคัญที่ครูคำสอนและพ่อแม่จะช่วยให้ความเข้าใจความหมายของการประทับอยู่
ของพระเจ้าในพิธีศักดิ์สิทธิ์นี้

การเตรียมเพื่อการรับศีลมหาสนิทครั้งแรกเป็นโอกาสที่ดีที่สุดที่จะสร้างจิตสำนึกในเรื่องนี้
พระเจ้าทรงประทับอยู่ตัวของเขาและในตัวเพื่อนๆ ผ่านทางศีลมหาสนิทที่เขาได้รับเอาไว้ในร่างกาย
เขาจะต้องเป็นคนดีและเคารพคนอื่น ต้องมีความสัมพันธ์ที่ดีกับทุกคน เพราะเขาได้กลับเป็นบุคคลที่
สำคัญที่พระเจ้าทรงเลือกที่จะอยู่ด้วยแบบพิเศษ เขาจะต้องดำเนินชีวิตเหมือนพระเยซูเจ้าที่ไปไหนก็ทำ
ความดีที่นั่น เป็นต้นให้ความรักและความช่วยเหลือแก่คนที่ไม่มีใครคิดถึง

เราลองไล่เรียงไปแต่ละศีลศักดิ์สิทธิ์เราจะพบความรักของพระเจ้าในทุกช่วงเวลาที่สำคัญๆ
ของชีวิตที่พระเจ้าทรงปรารถนาที่จะให้เราคิดถึงพระองค์เป็นพิเศษ พระองค์ต้องการอยู่เคียงข้างเรา
เพื่อช่วยเหลือเราในทุกกรณีของชีวิต

เด็กๆ มีสำนึกตามธรรมชาติถึงการประทับอยู่ของพระเจ้าและสิ่งศักดิ์สิทธิ์อยู่ในใจของตนเอง
อยู่แล้ว เพียงแต่ว่าเขายังขาดผู้ชี้แนะว่าความอัศจรรย์ใจ หรือเรื่องที่เขาประหลาดใจนั้นเป็นพระเจ้าที่อยู่
เบื้องหลังของทุกสิ่งที่เกิดความเข้าใจของเขา

เรื่องที่ควรคิด

1. ท่านสำนึกว่าพระเจ้าประทับอยู่ในตัวของท่านบ้างหรือไม่
2. ท่านมองเห็นพระเจ้าในทุกสิ่งอย่างหรือไม่ ในตัวบุคคลต่างๆ ในธรรมชาติ
3. ท่านเรียนรู้ว่าพระเจ้าประทับอยู่ในทุกสิ่งทุกอย่างจากใคร ใครส่งเสริมให้ท่านมีความเชื่อใน
พระเจ้าบ้าง

เรื่องที่ต้องทำ

- 1.ให้อ่านบทสวดที่ 8 และ 139 อ่านซ้ำๆ แบบไตร่ตรอง หากประทับใจ แล้วท่องประโยคที่ท่านชื่นชอบ
2. ทบทวนประสบการณ์ของท่านเองว่าในช่วงไหนของชีวิตที่ท่านรู้สึกว่าคุณเจ้าทรงช่วยเหลือท่านแล้วให้เขียนคำภาวนาแสดงความรู้สึกที่อยากจะบอกพระองค์
3. ในแต่ละวันให้หาเวลาเดินชมธรรมชาติเรื่อยๆ ตามลำพัง เพื่อสัมผัสกับความรักของพระเจ้าทางธรรมชาติ ถ้ามีกล้องให้ถ่ายภาพสิ่งที่เราประทับใจแล้วนำมาใช้ในการภาวนาหรือเขียนคำภาวนาประกอบภาพนั้น